

- Dobrý den, jdu za váma, abyste mi teda poradil, že prej víte, jak na ty potvory.
- Á dobrý den, čekal jsem vás, vy jste jak velká voda. Posad'te se, prosím.
- Jo, díky. Heleďte, nechte si ty řeči! Jak velká voda jsou spíš ty zvířata!
- Ta zvířata mají jméno a jsou zákonem chráněná, pokud jste si nevšimnul...
- No, to jsem si sakra všimnul, protože mi před očima likvidují celé moje živobytí a já kvůli tomu zákonu nemůžu dělat vůbec nic!!
- Vy zřejmě nic dělat nechcete, protože každý ví, co dělat v této situaci. Existuje řada způsobů, jak se vydrám bránit.
- Celá řada? To si snad děláte srandu! Nějaký blbec Einstein mi tu posledně poradil, abych plot okolo rybníka zapustil až do země, aby se ty potvory nemohly podhrabat. Stálo mě to přes 50 000, měsíc práce a výsledek? N-U-L-A.
- Hm, asi tomu rozumíte lépe než my, kteří vydrů studujeme už léta, že? Když už jste jako kapříkář snědl všechnu moudrost světa, určitě jste také vyzkoušel elektrický ohradník.
- Jó, to je další geniální nápad z vaší dílny! Vás asi nenapadlo, že funguje jenom přes léto? Pod sněhem si elektrika ani neškrtně a mně vyjde nastejno, jestli mi sežerou ryby na jaře, na podzim nebo v zimě.
- Rozhodně napáchané škody už nemohou být tak velké a o náhradu škody si přece můžete zažádat.
- To jsem si teď z vaší rady úplně sednul na zadek! Fakt úžasnej nápad. Já přece ryby nechovám proto, aby vydry měly hostinu. Pochopil jste vůbec smysl naší práce?
- Pochopil, ale komu není rady, tomu není pomoci. Víte co? Tak si dělejte, co chcete. Koneckonců jsou to vaše ryby.
- To budu, ale abyste se potom nedivil!
- Nashle. (Za dveřmi) - Blbec!!!
- (s úlevou) Blbec!!!